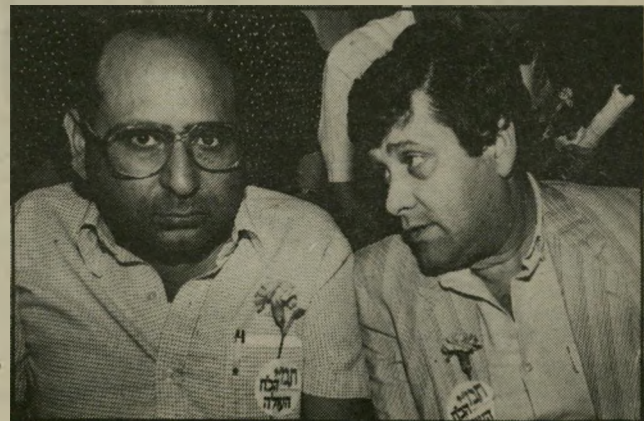

עלי קפנה

מדוע שתק אלי ארצי?

בתמ"י, שהיא מיפלגה צעירה, כפי שמדגישים מנהיגיה שוב ושוב — אין רגילים (ואין אוהבים) שעוריות. לכן, בכינוס הנהלת התנועה, שהיה אמור להיות סגור (וכך הודיע לי אהרון אברחמיצ'רוב) כליל הכינוס אך שהיה פתוח פיסית בגלל פתח בקיר, הפתיע אלי ארצי, מנכ"ל משרד ההקליטה. הוא התפטר מתפקידו כדי להיות במקום הרביעי ברשימת תמ"י לכנסת, ואוכזב. הוא הוצב רק במקום מס' 7.

ארצי עם רובין לחשוב עד הבוקר

אהרון, צעק לעבר המנהיג, לפחות תגיד את האמת! אתם צעק לעבר שלישיית הצמרת (אהרון אברחמיצ'רוב, אהרון אוזון ובן ציון רובין). אמרתם לי להתפטר! אברחמיצ'רוב החוויר והודיע דראמי תתי: אני, אהרון אברחמיצ'רוב, לא אמרתי לך או לאחד משלושת ה"מנכ"לים האחרים להתפטר! השניים האחרים שתקו באיננוחות. ארצי הממומר אמר שידבר עם העיתונות אחרי פגישתו עם הוועדה המסדרת, קרי: אהרון אברחמיצ'רוב ואהרון אוזון.

בחדרו של אברחמיצ'רוב הסתובב ארצי בעצבנות, תחת עינו הפקוחה של אוזון. אני מקווה שאתה לא מתכוון להגיד לו לשתוק! אמרתי לאוזון. אני מתכוון להגיד לו לשתוק! יודע איך? הכטיח לי אוזון.

רונ"י המוחק

בימים שקדמו ליום החמישי, יום הגשת הרשימות לכנסת ה-11, הכניסו אותי כמה ליברלים למתח: האם ישנה רונ"י (מילוא) את הרשימות או לא? המונח "רונ"י ישנה את הרשימות" נכנס כל-כך ללקסיקון היומיומי בחדר גים פוליטיים מסוימים, שאולי הגיע הזמן לנפץ את המיתוס: יצחק מודעי, שעשה לאחרונה כותרות רבות, טען בכל פורום אפשרי שכבר היו ברבים מעולם: מילוא מחק שמות של כמה ליברלים מהרשימות לבחירות המוניציפליות. אני לא יודע על מה הוא מדבר, טוען מילוא. עובדה היא שאף אחד מאלה שמקומם שונה לא בא אלי בטענות. מכירים את הסיפור על הקערה שמעולם לא

לקחתי, אבל לא שברתי, וחוז מזה — החורתי?

למי באו בטענות? בדיוק לכותרות הנכונה: ליצחק מודעי. מבירור ש" ערכתי מסתבר שלא נעשתה שום הוזה של ליברל ממקומו בבחירות המוניציפליות ללא אישורם של יצחק מודעי הליברל וחיים קאופמן מחרות. אולם מה יכול היה מודעי להשיב לבוחריו? (וצריך לזכור שכמרכז הליברלי, בן 240 החברים, לכל חברי-מרכז יש כוח!) בדיוק מה שהשיב, על פי הגירסה הרווחת בחרות: רונ"י מילוא מחק? כך נולד המושג "רונ"י המוחק", שהיווה תחמושת במלחמתו הנוכחית של מודעי בחרות. אחד ממוקדי המערכה היה פרט קטנוני, כניכול: האם יתלווה נציג ליברלי לרונ"י, או שרונ"י יגיש את הרשימות לבד? המחלוקת היתה על אות אחת בלבד: האם יירשם "באיכוח או ממלא מקומו" או יתוקן ל"באיכוח וממלא מקומו"? השמטת האות "א" היתה מקנה לליברלים זכות וטו בטרם הגשת הרשימות, במיקרה שנציגים היה מסרב לחתום, וזהו הסיפור האמיתי שהסתתר מאחורי רישתם. ללולות את רונ"י בדרכו להגשת רשימת הליכוד לכנסת הבאה.

סוף דבר: הרשימות הוגשו. מחקת מישוה? שאלתי את רונ"י בטח, מחקתי קודם כל את מודעי ו...? יש לי הרושם שההלצה הזאת תעלה לו ביוקר — בבחירות הבאות.

אהבה נוסח חרות

אסיך, למיטב הבנתי, שני נציגי חרות בחיפה תומכים בעונשמויות לרוצחים, כשהם ערבים. מדוע, אם כן, נזעק הפרופסור רום למשמע דבריו של כהן-אבידוב? התשובה אינה נעוצה כל-כך ברברים, אלא בדורס: מאיר כהן-אבידוב, שמשם כראש סניף חרות בחיפה בשנתיים האחרונות. אחרי שנכשל, מי ניסה לקחת את ראשות הסניף? מי? נכון, חברי-כנסת יוסף רום. שנה לאחר מכן ניסתה יעל, אשתו הפעלתנית של הפרופסור רום, לרוץ לעיריית חיפה. תחילה ניסתה כמיסגרת מיפלגתה, חרות — ונכשלה.

אחרי-כך הקימה רשימה עצמאית. אמרתי להם שאין לה סיכוי, מסכם כהן-אבידוב את כישלון רשימתה. כאשר לשמועות בדבר מעורבותו בכישלון הכפול הוא מודע: מה פיתאום? הכל קינאה! את תשכחי שגם בבחירות האחרונות בחרות נכשל יוסף רום (מקום 31 בפנל), ואילו אני (מקום 21, בשביעיה השלישית) נבחרתי בקיצור — שמה. מוסר השכל: כפעם הבאה, כשמישהו ורוף אחריי במיסדרונות הכנסת כשבפני שאלה תמימה בנוסח "את מתעניינת כמה תרת?" — פשוט אענה: לא!

יוסף ויעל רום לחרוג את כולם

רפנה ברק

במדינה

(המשך מעמוד 8)

הסופר ח ובשהכיפה חיים באר. לא כל מי שעילעל ברפי עיתון פועל-ישראל הבחין בו. אך חריהעין שהתעכבו לקרוא אותו, התרגשו ממנו עד רמעות. תחת השם גילויים חדשים על ארץ אררט תיאר באר מציאות רחוקה בארץ אחרת במאה הקודמת.

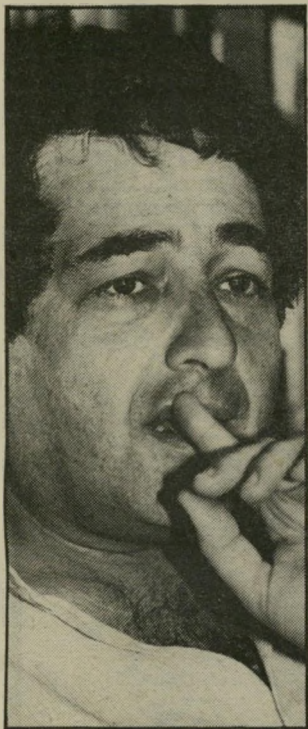
הנה סיפורי: בימים אלה התגלתה תעודה לא ידועה השופכת אור על אחת התקופות הגדולות בקורותיה של "ארץ אררט" — המדינה היהודית האוטופיסטית של מרכזי מגואל נוח, שאמורה היתה לקום בראשית המאה ה-19 בגראנדיאילנד שבנירירוק.

התעודה — ידיעה שנפסלה על-ידי הרשויות ונתגלתה בנגיזה של אחד מכתבי העתים של הממלכה — עוסקת בספיהו "מלחמת גשם" — מלחמה חורפית וממושכת שהתישה את היהודי אררט ואת שבטי האינדיאנים שכיתרו אותה מצפון. הדברים ידועים לכל מי שקרא על אודות "מקלט הלילה" שהגה הרמטורג והעיתונאי היהודי האמריקאי, ולא כאן המקום להאריך.

בתעודה זו מסופר על מעלליו של שר אלה אחד בשם בורשטיין — שהיה מפקדה של יחידת שדאים ששלטה באחד מהמחוזות האינדיאניים הצפריניים.

באחד הימים, מספרת התעודה, נכנס כוח בפקידו של בורשטיין לכפר באותו מחוז והבחין במוקש שהוטמן בצד הדרך. בורשטיין אסף את בני הכפר ובאימוי נשק הורה לילד כבן שמונה עד עשר לפנות את המוקש, שאם לא כן הילד יוצא להורג. הילד המבוהל מילא את הפקודה, כעוד כל בני הכפר מתכוננים במראה. כאשר נתגלה המעשה ננזף בורשטיין על-ידי שר המחוז.

בורשטיין — אחד מכניה הטובים של ארץ אררט, היה בעל למופת ואב אוהב שנשא בארנקו — כפי שירדע לנו מתוך אמר שהתפרסם באחד הגזרונים של אותם ימים — את תמונות ילדיו.

סופר באר ספיח ממלחמת גשם

חוקריה של ארץ אררט טוענים, כי פרט זה שהגיע לירדנו בזכות רכבתו ופטפטותו של שר האלף באוזני ג'ורנאליסט חרוץ ורגיש, שופר אור נוסף על אחד הגורמים לחולשתה של ממלכת אררט.

עד כאן סיפורו של באר. קוראיו מנסים לפענח את כתבי-הידה, אם אכן קיים דבר כזה.

העולם הזה 2440

התקנון (המחייב לענות על שאלות תוך 21 יום) לא אילץ את השניים לטפל במיקרה כה מסוכן. "מרכי וייס", סיפר לי קצין-מיש" טרה בכיר, "שתק לאורך כל חקירתו. הוא ידע שיש לו על מי לסמוך, ושאם ישתוק — לא יאונה לו רע". להיות מקורב בישראל לר"ד בורג — זה מעמד שיכול לגרום לרחיית חיקים, לביטול, ועוד לניסים ולינפלאות... אמר לי חברי-כנסת נרגז. זה מוזיק לי פגישה בארבעי-עניים עם הר"ד בורג שהיתה לי לפני כמה שבועות. בורג לא שפע, כהרגלו, הברקות, וניסה לברר, "מדוע מתנכלים לי". במהלך הפגישה הוא היישיר מבטו ואמר לי בשיא הכנות: "אין, ומעולם לא היה תיק אפרסק!". תסמכו עליו שאם הוא אומר — הוא יודע: אין, ומעולם לא היה תיק אפרסק! הוא רק שכח להוסיף, שכל עוד הוא בשלטון — גם לא יהיה!

"מפורי?"
כן. בדיוק! כעצם התכוונתי לפסק דין מוות."

אפרסק - יוק!

הרחק-רחק מהורקרים מתנהל לו בשקט מישפט בבית-מישפט השלום כפתח-תיקוה.

בימים אלה מנהלת מועצת גניתיקוה מאבק נגד בית בלומה, מוסד לנערות רחוקות. המיבנה הפך מוסד חינוכי ב-1974, בימי שליטת המפר"ל במועצה. מסתבר שלא זה בילבר שהמיבנה ניתן ללא כל חוזה שכירות, אלא שנעשו בו במשך הזמן שיפוצים, בתמורה לכך שלא קיים זוהי-שכירות". על פי החוק, כל שיפוצ או תיקון הנעשה במיבנה שכור נחשב, כמוכן, כרכוש בעלי-הבית. בבית בלומה טוענים, שהובטחו להם 40 רונם משטח-השיפוט של מועצת גניתיקוה.

בינתיים התחלף השלטון במועצה, וקם דור חדש שלא ידע את יוסף ארצי-החוקר מהורקרים מתנהל לו בשקט מישפט בבית-מישפט השלום כפתח-תיקוה. בימים אלה מנהלת מועצת גניתיקוה מאבק נגד בית בלומה, מוסד לנערות רחוקות. המיבנה הפך מוסד חינוכי ב-1974, בימי שליטת המפר"ל במועצה. מסתבר שלא זה בילבר שהמיבנה ניתן ללא כל חוזה שכירות, אלא שנעשו בו במשך הזמן שיפוצים, בתמורה לכך שלא קיים זוהי-שכירות". על פי החוק, כל שיפוצ או תיקון הנעשה במיבנה שכור נחשב, כמוכן, כרכוש בעלי-הבית. בבית בלומה טוענים, שהובטחו להם 40 רונם משטח-השיפוט של מועצת גניתיקוה. בינתיים התחלף השלטון במועצה, וקם דור חדש שלא ידע את יוסף ארצי-החוקר מהורקרים מתנהל לו בשקט מישפט בבית-מישפט השלום כפתח-תיקוה.